

BÔNG TRỜI ĐỦ BÔNG ĐỔI CÂY

✓

Tôi quên một kẻ thù trong gió hạ chuông. Trời đêm nay mưa xuống Paris rồi. Tôi quên tôi cần nói chết, trời nula đêm ai chết trong công viên mà ca² mưa thu gió đưa tàn ta. Chuyện đời tôi không thể kể bằng tim, câu đầu tôi viết không thể trái tim sờ rang, tôi nhớ ra ban đêm kẻ nào ngủ là xác thu đã dài hơn. Trong người tôi chỉ² không lên lúc nước sông Seine không buồn đi qua Notre Dame. Thường khi đón chuyến xe cuối cùng, tôi băng qua một hòn hỏi trên áy tôi đặt ca² bàn hui từ mình an uí ràng thời quên. Giác ngủ chấp chòn tung thang máy, ngày quy xuống một căn phòng lè² loi, tôi lướt tóc tôi rời để² chờ cho hành mui nói chết. Giữa cõi sông tôi chờ đó là mai phải bay không死刑. Cuộc đời là bước di buồ² sớm hui niêm eta là sồi tóc khô ó Hồi tím lò² mui người đời. Có ai quên sớm nào ngoài lò² gấp một tui hui quen. Nếu nói chết bắt thành âm đồng, bùi trùi chàng khác khói ua tan hoang phải đim phải để² nát oí nao tràn gian, nếu cuộc đời nglich lùi lui lui dòng nỗi c triều điện dai, nói² pluich điện kinh thè² giàu biết mặt con người dù là mặt trời diếc nhán danh qua bóng tối phu² trong tim phổi. Dần dà, quên quên, bắt chót biếu bùi thân, eta eta triều ngực, cũng lui ngày cõi đánh nhấp cho qua, thời này qua habi kia, tiếng xô bô bùi bắt, cũng là giọng cõi đỡ² trên tóc chúa xanh. Tôi cõi hui mõi đêm để² mõi ngày eten di trong danh gọi. Một nhà tu không còn luyen nói² mõi sồi tóc trên daù mà lò² kinh eli² toàn noc của khói thuốc phải đòn tiên non cao. Tất ca² đều ngũ và nhìn theo cuộc đời với hoàn cảnh iu thời. Dù bị quan eten tú sát tôi cũng không thè² hui thè² nào là vết châm trên trang giấy lúc trắng lén. Tất ca² đều quen vào sự cay đắng. Người đời. Không ai gọi chết cho hòn người vì nhân loại không cần hòn ke² chết. Gói mua là giác quan hui ra ngoài mặt trán để² giết nhau, con gió sẽ đánh chìm hoi thè² và gác mò trước tiên. Không ai dày quyến eli² eo² mõi giết máu trên tay do tôi lò² đặt vào. Tất ca² suy túc giòng nghèo vbi túc duy là làm trùi mõi coi. Tất ca² đều có máu trong daù khai gọi thường để² trùng với nõi ăn mày tuyệt diệu của thè² nhán. Cé aoi hui etet tiêu để² cho sự cõi ngọt của hàn tau và sự chết. Kẻ nào cõi cản cảm viết đều tách ngõ nhien chුi viết chúa có thân. Trường hợp của thiê André Gide và quan niêm câu chúa bắt tội của Husserl chỉ² gởi lại cõi diễn bài câu cho mọi người đời lao lực vbi von sông là sông như cõi eten. Tôi hiểu nỗi iu lòn tôi hui Henry Miller, ke² làm văn chương vilon vai cõi để² Nietzsche và Rilke là phu² phép. Tai sao không lấy hàn thu tui sự ánh lúng? Tai sao lại quên câu chuyen Jésus và Phật vẫn nằm mõi tui một phu²ng trời tượng tượng dang thành. Nhập câu không đến tui tưởng lòi cuộc đời để² tui ví với tinh kiêu căng. Người đời. Tiếng máy bay đã châm ngang daù. Lời hui võ hình eten hiểu theo tôn giáo. Cái chết. Cái chết bắt động mà cõi sõi tui tiêm mõi. Cái chết chúa từi daù thấy vài người thực tiễn nỗi ma vùi trú và hòn con người. Kẻ nào quy hiêm là ke² áy hay quên điều nõi nỗi ma vào cái chết. Luật lè tràn gian giống nhau ó chò² phan xa nhứt hoi. Mieng ăn dày đùi là bệnh cao hòn long xao quyết. Nhiều ke² lây xác ma cõi nguyên rẽ ngay tui óc nao chúa ra hòn. Trường hợp của Whitman chỉ² lõi dung vào cõi nỗi của Nostradamus, tro² hê phải quay và mọi người phải tui cắt daù. Lời viết của Saroyan chỉ² nám im khi bóng chiu lò ra mõi cõi daù cho thè² hê, chì² cõi von ren cho ke² cảm viết mõi mục tiêu cae ca², đó là lóng kêu gào vào hui võ, hiểu hui võ nỗi dây theo sõi đời hui mà sõi hui cho hòn phan để hòn và tui tõ² tien. Mõi lòn lây hàn thu không xoa với ánh trắng, long người eli² tõi von qua mõi mõi ma bắt rẽn vì daù can. Bệnh văn chương là bệnh mua cuộc đời. Kẻ cảm cảm viết muốn về mõi daù lõi, ke² áy khô tên eli² vì nó muốn lặp lại biến chứng của Henry Miller: daù và tay eten có chức vụ theo văn vật học, con thiêng liêng khì quy nói Jésus và Phật của loài người. Cảnh để tien trong văn học cõi đánh lâp bang sõi trù liệu về quy tắc văn sinh. Tui hui Ông cảm ion dao nhie², tôi tui nhiên là hét, tôi eten. Bản thân là chui tôi hui phải đặt phé tát ca² von hoc tui tam. Câu chuyen hòn lòn mõi say gai iu của Hy Lạp eten phò² tien ve' bệnh da vàng. Nhiều người lặp luân theo Socrate mà lõi quên nguy trên cõi cõi diễn. Chẳng lè² gai mưa trong daù là tương tương cho mưa trong cách đõ. Chẳng lè² thè² gian văn thiêng mui Jésus hay Phật để² mõi ngày ai nõi đều cõi?

Sử kiêm duyệt vào trí óc là từ gốc? Kẻ đi hay như có thể minh ngòi. Người bài cuộc. Kẻ quên
sử bởi phản liên lối hay nói đến tình yêu. Đàn bà không thể viết giống đàn ông bởi tất đàn ông rất
yêu trong vị trí kiêm diên linh hồn Uattetam. Giống giọng có thiên tài đều bị tiêu diệt. Nói ở đây
là kiêm stiem trí óc giỏi han của loài người. Khoa học đã chứng minh sự khác nhau của con vật và
suy tư. Triết lý do con vật là tố tông Tây Tạng: kẻ thiền Milarepa. Chắc vui không thể gọi là cẩn
bản cho sự tàn ta được. Có người hay mâu óc khi đê xin kêu là tố tiên khoa học. Cách ăn dù đều
lì xoá tung chung có công sản. Bàn tay nồng nở buộc và vết nứt cho kẻ học đánh ván. Khi trời rủ
Bão, con dấu bị bôi tung hồn thê với, gọi thiên tư dùng nói mắng đường gian là mất hết niềm tin
nhân rồi. Chì làm một lần là nguyên rúa nói chết luôn luôn dù xưa nay không ai không sợ chết
cũng khóc cãi lại sự nghịch đường của cuộc đời. Tôi chì hiểu một chỗ: tất trong vùa mọc có hoang,
một cùm đồng lanh, tôi chì chuyền xe không thể chạy hết con đường lầy, rồi một hôm có thành
nội bất nhân không dấu, tôi cũng quên một han thù mà thiên tri đã vùi trong nô lệ. Cõi loài người
không thể kết thúc hận với không gian. Nếu khoa học là niềm tin túi trí óc đều theo số không quay và
thuộc tất hình vuông bốn góc Bằng. Niềm tin đồng lòng với hối xác hết phải gọi hết con mè. Nhưng
đêm thiểu mưu đàn bà là đàn ông thêm ăn với sự dè dặt quanh mình bởi kẻ khác đều hiểu với thực
tế rằng bản thân chì lang cha khi trí tuệ mưu mè. Nhưng ngày giang sang không gai tự quyết định
đêm đàn bà làm bản thân hay nói cao, kẻ áy không mâu thuẫn với tất đàn bà: khi cầm
thể lực, tất cả đều tu lai tung một bản thân mạnh về thể lực ấy. Bao chiều thiêu cát, hối cho ra
mỗi hays cát là bụi chì khung Cao giờ là tục lụy vu vỡ. Miếng ăn mứt được là sự chết gùi vào nồi
rồi. Hôm xa xưa có nhiều bệnh tử vệ sinh. Phòng thú y tôi chì thấy đất Paris thường ché nứt bản
thân người đời. Nếu ganh với chó thì đó là sự diễn của Bệnh thú y. Nếu quen với tiền thì ráng nói
cho ra thể lực dù đó là thể lực lụy thê' ngoa trùu. Còn vệ binh? Tại sao không gọi mâu đêm là
bóng tối mà lại gọi là đêm tối. Chì vệ binh thuộc tiền cùn nà ánh trăng. Ban đầu cùn mồ của họ
đều bắt mình ca hát để tụ họ gọi ác mộng là múa. Dù tôi quên hay tôi tàn ta không đời, cá mồi
giặc mộng đều là gió tắt tiền hành sông dờ. Có thể nào mê một đàn bà mà gọi đàn bà là tinh
duc của đàn ông hay nghịch chieu ngu ngẩn: đàn bà quên và tan phả đàn ông. Cách chì của ki
đoc sách đều, quy vào quy tắc tam chieu: viết cù lòn, viết tiền và chết, viết không đàn bà. Khi gõ
chì túc là hối đến chieu sáu. Chì có nghĩa là sự bí mật của thiên và tạo. Kẻ tu phát không
thể viết che ra hồn - kinh và cách tu đều nằm trong sự đánh mất. Lấy sự chì bởi làm đê vật
thì lấy luôn và lý là mói: đó là Lý Bach, thi ca ngôn nguồn chì rõ vết mầu mệt thời chia cắt
và không. Chuẩn y theo một điều, điều tôi khen túc nhiên phải tân Cao với một lụy nhiều vì
thể của mình - khi nghe mà làm think, phải hiểu thể nào cũng khéo lòng gánh bay tan với kẻ
đời diễn trúk khi đàn óc kẻ áy là đời diễn cho bệnh tật. Mỗi lần e' hối thể nào trong cách ngu
chưa diễn, lần no tôi gãy mún cánh quay mù của khói đàn, có lẽ chì nghĩa ánh tung tiệm
thể dù sai, có thể ý tưởng càng lúc thêm và khoảng tung dù đó là hối quên cùn ban đê viết
không nhớ sách và cùa ai. Tôi nhận hối tôi thấy mình mất căn đê hiểu vị trí nhà Yến, tên này,
thay lại tất cả người đời đều có nghệ; trí óc khéo nhận nghệ là nghệ khi kẻ nào hiểu tạo tác. Còn
hiểu thêm thể lực nhân tiền, sù mù lào là bước đi vào cái chết. Nay mai con tàu rùng chạy
trên cánh đồng ban đêm, hiểu thực tế thì con tàu sẽ dừng trên môt trạm và không ai hối tôi
một vết nứt trong bờ đất đen, chỗ con tàu đã mang xác kẻ thù. Cùn nhẹ chung don diếc cho
bênh tì chì, cùn nhà cù lòn đê lòn và đê' ngù và không thể đê suy tư ngắn nấp theo lối thục
và ác tưởng loài người. Cái chết tự yê con diễn. Nỗi hổng vắng trê thành giặc ngù từ xưa rồi.
Hôm nào nghệ diếc tin mìn' hai ngòi sào nổ, tôi ngù rất im và thường một ngòi vỡ biết yêu
chồng. Nỗi đau đay trong xé thòi mặt tan là nói trái với con diễn. Một vết nứt cù đê nào đỗi dù
bằng hối thể'. Khói thuốc không chất trong đàn. Vết nứt biển trong áy, mỗi buổi sáng đều tưởi
mà tiếng động đay ý tưởng khó vui. Tôi đoi buổi mai về tiền thành New York, lần nào tôi
hiểu giọng hát xa vòi, tôi lạy mìn' sự đê' đê' một mảnh hồn chì còn là mùa lạnh lẽo. Vì lòn Benkia
hai ba bóng nhân tình, chì' mìn' lè cùa ai rẽ hì le tình duyên đều song song với niềm đam
loạn không dứt. Nhận cái tát tai, chì' có thể là hình nóm mồi không đau và giết kẻ tát tai mình.
Tôi gọi Jésus và Phật đài là tôn giáo của thể lực bối.

Món quà đệm tôi hay vong không còn được từ tên linh Madrid thời lá xanh còn, năm tôi còn đi lạc, tôi hỏi tên một người thân nói bồ họa làng lê, tôi đã chưng chuyền tàu sẽ dẫn tôi qua ranh giới mà sẽ chết đều nằm trong hai nghĩa ân tình, đó là sự đưa đón và sự buôn bán không còn ai quen. Nhưng mùa tuyet bẩn chúa tan, mỗi buổi mặt trời không đi trong màn đêm tịch mịch, người cảnh sát cứ chờ tên a'rap làm nó phát long để bẩn tan thấy tên ấy, như trường hợp xe pli châu. Chuyển xe đưa hai thay ma, tên linh và muстан bà chúa hoàng trùa ngày xám xít. Nhì lối lăn vào các nồi hem tối ở bờ đại lộ Saint Michel. Tôi có hỏi chuyen xe nào sẽ dừng và ngày nào nỗi chết can. Đem bông nghe những tiếng đồng chập chờn lồng xa chảng hè nhè vì đau mình bị giết. Rồi bị giết nỗi con vật. Người đời. Tại sao tất cả đều than van từ một long tin nỗi tấp tục. Nếu tất cả bị giết theo thời quen, tất cả con vật đều kia có thể còn thịt được. Mọi cách để đặt tên tinh chí chung nhân qua ranh giới klong thấy một nỗi khát khè nào. Người tự về là người không sờ hãi vào luật lệ, phạm nhân bị xué vì chính luật lệ là mọi tưởng giao do tất cả đã xué và đã làm từ lâu. Khi tôi qua một làng đầy động xe thô mè, tôi có hỏi ai đã quên một lý sùa cuối năm, trên trời bay giờ chỉ chờ von yen một dây ngắn là màu xanh, mèo màu khò long đến bì mặt đất. Hòn qua trên đồng tu, chưng nỗi kề ham kêu tăng lai báo tin sám beis của y đã rời long đất nỗi. Nhưng xưa nỗi vừa gặp vân may. Tại sao cha mẹ chúng chúa thấy kao tăng đan xe ra con lô ban trùa tiên giờ mặt trời còn lại. Người đời chí quên gặp tôi một ngày, tôi hiểu sức công phat của trú nỗi, tôi cũng quên thế nào là con đời và người thân. Chuyển xe bus chát thấy màu trên một elio ngồi, tôi chí nghe kẽ elie ôtô lết ra ngoài elio nó lúc chuyen xe chúa rò máy. Mường tượng bàn tay u hồn chúa rò trên gò má mình, buổi trùa kéo dài một màu nắng khô tối mè hui mắt, tiếng thành phố kêu kêu kêu cồn sông vịnh quang đã thành dai là buổi mù sương hời haim. Một lúc tôi ngủ trong viện Lux embourg, tôi thấy hai người đàn bà hippies eor' trường trường giốn với nhau trong một hàng bụi râm, kẽ dom ngo' bat đầu thấy chán vì ca' hai đều đầy mìn ruộn áo của bon clochard trong những ngày metro đóng cửa. Tôi gọi mìn áu thi trong khu vườn mang cầu, khi tôi nghe và từ hiếu, cái chết di từ con người bắt lên một cánh bồ câu và vùi nỗi đồng tan lui hiat. Từ ngày tôi để dành thiền mành cho cuon nhất kỵ san đem, lòng cảm hận đều xua tôi vào đồng tiền. Cứ mỗi đem, tên gác vuôn xí Ái Nhì Lan bắt mua sùa nóng, mui hai thai cúc mè mè chưa hiện đê nghêng theo miếc mèo bay. Sù chán chí kieu long doán về nỗi chết của sù tinh el. Năm ấy, xíu man di vừa lô lên le ài nấm sáng, mọi người đều thiêng nám đec đã bat đầu khinh bỉ nhau để các xíu lân cần tìm đec đuc láy từ công hóng tim. Trong các phiến cảnh, thành phố gib han cách nỗi chuyen trên via hè. Quyen tu sat là quyền công sản. Nếu các sàu đia đều là xíu có vàng, quốc gia phải nói hoài công sản. Cái chết không do cá nhân và người đời đuc nữa. Vì khé otan đen của mìn kẽ còn tinh là lo lây báu trời của họ. Người đời. Tại vi đam khi láy đam oè đam vào kluo học, tất cả chưng minh đều là sù báu viu vào sù tân cung từ ngao không đe? Trên xác tên linh ai ig kỵ cũng thấy màu là màu nỗi đam leo. Một mình tôi đi xuống một làng dili đáy sâu cùa biển, say giờ tôi nghe tiếng xé cõi vang vang đều lớn hơn cồn sóng bắc. Trên một gác mè từ xíu mà chí chết eloi tu, tôi hiếu mìn giọng otua không bao giờ lớn hơn trí tuệ giết người thay mang. Phía dưới loài rong rác, mặt trời đe' lai quang âm cho các trai đia tan dần. Màu tím llist que tung sù xó bô' àm i. Ngày đó, nêu otan tuoi' tôi, tôi đời và tôi đe' chết kieu tất cả người đời đều sùa soan mìn bón phan bằng cồn điện. Nêu tôi cảnh ba xác tử hàn, người đời chí điện và thui ngay ca' cồn điện. Khiang hòn xíu chúa bát màu cam ong a', tôi tr' v' ché' thàn yêu, tôi ngâm cảm đe' eloi' một mình kieu otan chim lón băng qua cánh đồng hoang a'. Một miếc xua auoi' ca' sach lên bò. Điều là lung lè tất ăn cho lón tung của người đời, nhứt là tinh ham của đam bà. Tại sao không có hai giọng người con hiếu được síc' elieu hòn ap' u tu co' hoa đe' tất ca' đec' khac nhau từ đam và bộ phận sinh dục? Nói coi chúa di qua màn đêm chia re' với một em mặt vô hình. Đam bà, nêu phân biệt Cang am he', đam ông đều bị rút mất không minh từ cách đe' đặt và lè' đc. Cò loại linh và loại hàn tĩnh. Loại linh tài ác từ luật và điều công sản bởi lò eloc con người. Còn loại hàn tĩnh bát đam bùi qua đe' giết cho kỵ otloc bon thui đam cù' tướng tượng vào sù xi von leu tra và cá biển. Đến nay giọng tau nò đua lạc hàn v' mùa tuyet mèa. Trong thay ai cũng quên một mìn jui v' linh hòn và xác rã, kẽ' và xuong xe đam goi con tau bang qua dai duong. Nóng chí thuc thi lá và đe' vát đem tối nỗi kinh hùng cho tri tué. Nhứt là gọi ai mìn đao hagy con vét dae của tên hò v' mìn dae nỗi miếc töe.

Tiếng còi di man bay chậm cũng tùy cùi nghe nỗi đau thời gian. Nỗi niềm vắng lai dời với nỗi lòng kẽ nguyên rùa băng và hồn người chui. Lúc mới người lén quay, buổi sớm là lát ban trưa ăn. Khi đồng dì bén nết áo để thành lũy ăn đường cắp giật, lúc ấy mới người đều thấy đau cho nhan sắc và phản ứng béo của loài người. Còn đau và sự dữ dội thót vào cơn điên & lồng bao giờ phân ra thành hai kỳ huân và áo mộng. Đồng một cánh cửa cho vô thức không do tự ý và ý thức sâu hình. Kẽ cẩn vang đánh ván là kẽ gửi nỗi chết & suýt do từ nỗi một kẽ dâc. Hình như trên mỗi cuộc đời đều gửi và vết tích về con tàu vượt một mùa hoa di động. Nửa đêm, kẽ người nỗi via hè bắt rên vì trung huân, & đó ai cũng quên nỗi ký vật là con dao có máu ở trong.

Mỗi chiều tôi mua một bao huân lá, tối đêm sẽ tiễn vừa mắt dù, tôi thấy sô lát gấp dời dà i trong thư lá. Làm sao tôi hiểu luật lệ đặt ra do màu da và kẽ rằng con người đã lây hết nỗi chết để dết thành huân trường sinh tung rùng giá tuyệt vọng. Mông di qua vùn liêu rùi sô xóm lá vừa vàng. Tôi già nửa đêm còn mờ mè le lối ánh hóng giá băng cho chuyện xe bus ban chiều dày một mùi nồng cũ của oai sô khôn dè nỗi sụ phản minh. Ngày kia tôi vừa là lên trên xe bus, tôi vẫn thấy màu dô dày via hè dê tên lính đứng gần đó vui bê ra từ nỗi phản đối. Ông nào có mùi của nỗi chết. Màu xanh và lá vàng trong đêm nêu phản biệt vân elio đó là lá cây mà tất mènh khôn gần liền với linh hồn. Nửa đêm nhiều kẽ chui bối nỗi nha dời điện về con chó eút trú tiếng hòi. Tôi vừa ngồi kỹ thì tôi vứt nho hòn que con chó dê điện dê nguyên rùa từ con vật là tiếng đồng của thành phố vô danh. Nhiều người đã tắt trùm nhá tôi một xâu bùa có máu và tu nhiên bên cạnh, lão già tàn tật úp la hét về hồn và đau lâu. Nếu tất cả đều nỗi vào một người có thiên biến, tất cả chỉ sủa chí khống khê nguyên rùa được con chó điện và được nuôi nồng băng hồn ăn dân anh & một kiêm dày máu chó và bình đe đậm với thiên xác dà i sô từ phia trong thành cùn dở lai. Đồng cù vang dời mit mù mè lúc đó ra từ nỗi thành mìn đêm về dang. Một lần son cùn dô gọi elia nhà nào, chúng đều tin vào một nhóm của chúng gửi lè là tiễn và nhàn mang không đi. Người bán vé xe nói Ý Đài Lời dà là lá tung túi tôi một tờ giấy bạc. Tôi thấy ý hay elia vbi lù nho chúa có vé xe trong tay. Tôi dù xuống mét ga lớn trong thành phố, tôi lại hiểu tôi lối nỗi dời mẹ của tượng vàng. Khi xưa, cách ngôn cũ dẩn phải từ bao vệ dàn bà và quên chuyện tiền đây mùi elio già, nỗi lối thời từ ý tưởng nón ra căn đêm hôm, cách thức lây tiền của một lù quỷ dòn & xa dia nguc nêu loài ma quỷ dòn biến vbi mặt dày mùi hôi lá ràng cầm trên tay ba bón lồng chim, cù gai cù hói ai dà tem tiễn và dà i ăn dô xuống dòn công. Tên lính vừa thấy tôi thi cù gai dà kẽ là chính vị lính muc dà làm cù cù thoi và cù dà giết dòn lùn nỗi. Hàng xóm xù Grec liều qua thí muôn giết kẽ nào có tiền và miếng ăn mà bay khoe. Tên lính là cù gai bia vào trong xó kiêm tôi dê khép dâm. Tôi vẫn cù hờ tôi khi nghe tiếng súng nô & mà chia eliết tên lính bay dòn con gai dù thoa bị giết. Giọng dùn tên trê với tốt dại phi nho lubing tâm. Nếu giọng dì dòn giông lời toát tất của các cặp vợ chồng dày tà ganh ti vbi ý tưởng của nhau. Người dời. Tất cả bán buôn theo lè dô thí sù dò tính dà nhầm vào cùn nê của eliết nguyên chòn viii theo uyên tu ngũ cảm. Xứ Pháp có dòn của giấc nỗi loạn, tôi coi cái chết của Camus và Sartre đều giống cái chết của Nietzsche và Wagner, của Verlaine và Rimbaud vbi sô phản ném vào chòn Sồi hòn băng tiếng Tây Ban Nha là Una và Unque. Đoàn biển cùn lòn băng ngang khui chòi ban mai. Chòi dì của chúng dê lai bài luồng âm mà ca Áu châu đều hiểu là sù di doan tung lúc họ dà i về Phi Áu rồi.

Người dời không còn hồi thở của muôn cảnh vật hiện thành và cung phùng. Sù xót xa đêm vài ba lối nguyên dê hào hùng với nhau bắt cháp vì thiê vuông deai quay chuyen, cù thán và ý tưởng dòn & run xối cho nấm mồ hâu sinh. Trong mét buồi chòn vốn hoang địa, các huy thu muôn dời và uy quyền của thuyền trưởng trong thuyền tàu ngầm, khui tàu nô, cái eliết thoát hiện là ba con chim dày máu của trăng xà, rồi các ánh rơi tảng băng tách xa ý tưởng cho buồi mai sinh hoạt hoặc lang quên hoặc mù lòa khôn và lai chòi rách của tảng đá àu trên hòn dà. Ngôn ngữ hiện ra lời là ngôn ngữ bám vào chòn viết. Mọi cách sinh hoạt dòn tiên bị mất tích không nhắc tôi tanh dì doan của bon bài bài dù là bài sau và chòn dặt chòi sao. Trần hòn cuồng tan dì thi tái cù sinh vật loi hơi trong thân người dòn muôn thoát ra dê giết elio bý dòn kẽ dà sòng với chúng. Đường băng qua con cầu bị gãy lời chòn von hòn phiền thịt bám, nếu tất cả dòn dê nỗi chết dòn cảnh đồng khay chòn thung lũng mía, nghe giết người dòn khô là ngôn ngữ nuôi mộng.

Tôi dừng nói một trạm xuyên đêm, khi giọt nước mun mai ám ảnh cánh nô của, gọi thế nào là
buổi triều dương cho bao cuộc vật và con người. Đêm có thể nhàn không? chia theo chiều tưống. Chứ
con ga nhậm một lè hành, các quan về đường đều chờ tiễn lè hành cho với tư cách. Rồi mai sau cũng
vẫn nghe nói tên chuyen tết du gợi sự vô nghĩa theo thuyết bác, nhán nêu nhán tâm kinh nói Lại
tế tinh trời đất. Chồng chất mọi ý nghĩa ban sô, lúc tôi còn hỏi họpt trên căn phòng Denfert-Rochereau
giống máu da lùi đi với niềm vắng lạnh của bờ sông mờ mịt, qua lúc ấy chim đèn đèn cát pháp phòng
đời cho kỵ thuộc lá vàng tròn lanh vĩ hường cam thái. Côn đồng đât quã trung tâm Tokyo, có là bao
ac mông và sô thiên biến minh phai ra đời dù tàn tật hay hép hòi trung viâ hè ráo rã hòi tanh. Ra
ngoài chân đê, con tàu bị lật. Cõi nào quyết định màn đêm là cõi đêm di thut lui với mạnh vãi rách
đây tang tóc til nhão năn ra thê gian nglich chưởng. Phía trên không gian bao nhiêu ám i chula toal
cho tia mắt nhìn. Đôi khi cát mè, tôi vẫn thấy tàn thân nêu lết vào Bóng tối, mũi xưởng nón ra từ
chất nhua của đầu bê và nhuộm khì lạnh trong lion. Đồng miên man đưa tên cao nghĩa trang phả
sô vào thành già, mặc dù hàn linh không thể giúp cho tăng vật suy từ sự man di và kỵ chưởng. Lò
ong tàn tật hay ăn náu nỗi gốc nhà thiêp bị sôp ô dạo hòi, có nhiều đêm chung lõi vài cánh màu lan
đê lầu bay vào dòng mực màu đêm chula rung. Tôi sôm xa, tôi chui luii con doa dày mà tắt ca
dập đầu nhau để luyện cho kỵ được chưởng ho ra huyết mà tôi chula rõ vì đầu ai lai bài minh phai
lâm. Hôm nào tên ăn trộm gãy cửa một căn phòng để giết mè già không tiền, buồi sớm hôm đó hai ke
mảng súng dân tôi đi nêu để bắn ô khú kiêm mà mặt thay tu lai cao đầu với dang linh mục de thải.
Thay tu lai đồng hai tội ôn tiên. Tôi sôm mắt ngoá ra màn đêm của bến sông. Chieu hóm kia tôi hiêu các
phu quét đường đều thúc đẩy trước kinh tin giờ cuối báo rắng trai đât tàn ta tung nóc tiê hàn. Bao
lần tôi quên mất điều thuoç còn đui trong bao, tôi muốn quên mìn tiền đêm từ sô rách ruồi. Bon da
đen hay dân đia nho để lái ân du về tu hòi hòi. Càng ngày một kiểu doai đât vào sô đồng dinh
mà không ai là chúa để phát tự sát được. Nếu chie thường để là sự lạc loài vào kinh dien, mon nó il
trong cõi mõi ngõi đều là cách mõi tui tui chua tôi mà trí nghĩ lại cao với tên nõi quen cõi mon
quà của một ngày dù. Côn tiên và sô Tao Tùng để hòn là cái chết nặng máu con dil. Chuyen bus nua
tbi tạm thời may, tôi không còn nghĩ đến chó cuối cùng phai xuống, có khé tôi bị giam cầm đầu nha
trong ngực mà tòn hàn chí muong theo mây khói cõi cau ngheet tung ngõi minh. Muỗi sống tôi phai ngo
hai một đêm tên. Bị giết, tôi chui một đêm hòng vào cõi lõi. Chieu xuống mưa. Chieu di qua các ng
đong mõi. Ngõ ràng tiên tay còn súng để bắn với đom hóng, nhưng mòng lán tám cõi phan phát vuôc
với ang sôu ráo mõng. Miết nào cầm hàn là thay biến loài ngõi. Nếu người đời. Sô phan an vay
và eluii muôn đâ là thói quen của bao ngôn ngữ. Loài nào giống loài bô tot là sức chịu đựng vê hieu
ly sô gáp ngàn lần tiếng nõi ngay trái tim một kẽ làm ngõi. Thân tôi bị mệt m Kut cõi trung cõi,
buồi vui đời tôi cù muôn là sự chết chula quen, mệt nhot oto hai luong bat, tu ihiuon som kia, cõi
long ngõp di vì ám khói quay cuồng. Rõng rãy tiê nõi chieu tin là ai cung được mang tát và xoá cái
chết sau cái chết. Chieu tát nghiên của ngõi đời. Tai đau nõi phan uát đời diệt cõi sô vô hucle chuyen
ngõi. Cái tôi và Soi và Una chui chuyen nghĩa theo hê khong phiet am mang thi suy doi, dong ho và
lu nit nho điu dùng Soi để vi nghĩa tự dien, cù già đang nõi là tôi moi vào Una, nguyên ngõi cõi
cái tôi đâ bị giết từ tung lõi sinh mệnh qua đời. Hồi vbi tôi, sự khó luii của lõi tựa quyền sách điu
không ua vào trong lòng câu chuyện quyền sách, nêu cách vi và tui không bắt di của Klee hay của
Jasper theo eluatil là tôi. Nếu đồng loại cần thận vào thiên và viet, tất cõi điu bê tac do sô dua doi
theo ánh vi luân. Còn tôi, nêu tát cõi sô thi trong hòn không roi ra am dang phat nghĩa và ngôn
ngõi biến thời. Mọi phan tích đều tiê hàn hân cõi thi chui tui không tui am tui giao thien binh.
Người đời phan biết họ cao là nõi vào đời thoi với nhau. Nói dung, sô danh và sô cõi điu mat y
hucle van chuyen tung hòn và tung hàn người, nêu vi và xem đò là định luật, van chuong là mon do
am dil đe van minh là hanh hanh. Mong ngõi doi chui mot loci khai nhau. Ai cõi diec bau trai doi
co khé muet tung tát cõi thien tai do bau trai uyên áo. Nói song hõi đây so chiet, ke hiêu phan xac
den diu don day ca no, ke ay chi ngo vài giot nõi rồi bi dien. Ban chan giam len man tu kia kh
uyên điu gọi là sô uuu trai cù a ánh khôn ngõi ngõi ngôn sóny gao lung. Nhieu đem tôi cõi dung tat
diu thien thoai, tôi quên tôi bi mot giong lân de dua rang binh dien co mau tung hon, roi tu do, tôi
không nghe thêm một ai doi giêt tôi nha.